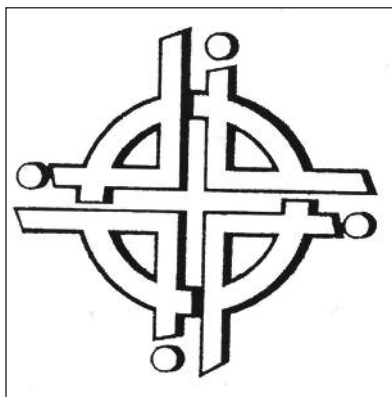

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB 2014

Pátek 7. března 2014

EGYPT

Téma: Prameny v poušti

Bohoslužba

POŘAD BOHOSLUŽBY

Přivítání

Píseň

Vedoucí: Vítejte k bohoslužbě Světového dne modliteb, připravené v tomto roce v Egyptě.

Jedna: V myslích mnoha lidí je Egypt v Bibli spojený s faraóny, kteří zacházeli s Izraelity jako s otroky, než je Mojžíš odtud vyvedl. V biblickém příběhu záchrany - vyvedení z Egypta - se často zapomíná na hrdinství faraónovy dcery. Tato neobyčejná žena se odvážila odporovat nařízení svého otce a zachránila tak malého Mojžíše před utonutím. Společně s jinými ženami se jí podařilo Mojžíše vychovat jako svého vlastního syna.

Jedna: Bible je plná dalších příkladů Egypta jako místa útočiště. Když byl Ježíš jako dítě ohrožen Herodovým vyvražďováním dětí, stal se Egypt bezpečným útočištěm pro něj a jeho rodinu.

Jedna: Právě tak pozoruhodné jsou dějiny raného křesťanství v Egyptě. Svatý Marek založil první egyptskou církev a první teologickou školu. Působilo zde mnoho významných křesťanských myslitelů (Origenes, sv. Athanasius a Klement z Alexandrie). V prvních stoletích se v Egyptě konaly velmi důležité křesťanské koncily. Egyptská církev také vysílala misionáře do jiných částí světa – do Irska, Nizozemí, Švýcarska, Nubie, Súdánu a Etiopie.

Jedna: V současnosti je církev v Egyptě stále silná. Při příležitosti Světového dne modliteb se v Egyptě radujeme z ekumenického společenství různých konfesí. První pátek v březnu je každoročně krásnou slavností.

Píseň

Pozvání k bohoslužbě

Vedoucí: Vítejte v Egyptě! Zveme vás ke společné modlitbě před Bohem, jehož láska a milosrdenství proudí mezi námi jako prameny v poušti.

Shromáždíme se zde ve jménu Boha Otce, Syna a Ducha svatého.

Začneme slovy Písma: „Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže doznáváme hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.“ (1. Janova 1, 8-9).

Všichni: Bože, pro tebe není nic nemožné . Slyš naše hlasy z pouště našich životů.

Doznání vin

Jedna: Milosrdný Bože, vyznáváme, že jsme hřešili proti tobě a proti sobě navzájem mnoha způsoby - někdy nedbalostí, jindy slabostí nebo neústupností. Doznáváme svou nesnášenlivost a nevšímavost vůči našim bližním. Ze srdce litujeme všech svých špatných myšlenek, slov a skutků, ať byly úmyslné nebo neúmyslné. Jako lidé víry nechceme zůstat jen u lítosti, ale chceme své chování pomocí modlitby změnit, být jako „topoly při tekoucích vodách“ (Iz 44,4). Pro svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, který vzal na sebe naše hříchy, odpust nám všechno zlé ,co bylo. Obnov náš život, abychom tu mohli být zcela pro tebe a ctili tvé velké a svaté jméno. Amen.

Všichni: Bože, vylej na nás své odpuštění a daruj nám svůj pokoj. Amen.

Píseň

Jedna: „Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě vytvořil v životě matky a pomáhá ti : Neboj se, Jákoobe, můj služebníku, Ješúruúne, jehož jsem vyvolil.“ (Iz 44,2)

Jedna: „Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystřiny na suchou zemi.“ (Iz 44,3a)

Jedna: „Já vyleji svého Ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou. Porostou jak mezi trávou, budou jako topoly při tekoucích vodách“. (Iz 44,3b-4)

Fanfáry: egyptská hudba, užívající cymbály a jiné nástroje, ohlašuje průvod 4 egyptských žen, které přicházejí a staví se čelem před shromáždění...

- 1. žena je ve starověkém oděvu, drží egyptský klíč života (anch), ve vlasech má lotosový květ.*
- 2. žena je ve vesnickém oděvu, nese džbán vody.*
- 3. žena je v městském oděvu, nese laptop.*
- 4. žena je dívka oblečená v džínách, nese mobilní telefon a egyptskou vlajku.*

Žena 1: Jmenuji se Isis. Chválíme Boha za vysokou kulturu starověkého Egypta, která vznikla kolem Nilu. Tato řeka vytvořila úrodnou půdu, na které byla založena mocná říše. Jsme hrdí na své starověké monumentální památky, které vyprávějí o dějinách Egypta a světě faraónů. Obohatily a obohacují zemi v minulosti i současnosti. Dvě z nich jsou mezi sedmi divy antického světa : maják na ostrově Faros v Alexandrii a tři pyramidy v Gíze. Maják, postavený před 2000 lety a zničený ve 14. století, byl symbolem lidského hledání duchovního světla. Pyramidy v Gíze svědčí o hledání hlubšího významu pozemského života a touze po bohatším posmrtném životě.

Všichni: Žasneme nad moudrostí, kterou objevujeme v dějinách lidstva a nad tím, jak se mohou lidé spojit.

Žena 2: Jsem Camela. Žiji v malé vesnici dnešního Egypta a vím, jak vyjít s tím málem, které mám. My vesnické ženy všestranně pečujeme o rodiny. Obděláváme pole, chováme domácí zvířata, vyrábíme sýr a jogurt a pečeme velké ploché chleby. Já jsem se nedávno naučila číst. Většina mých sousedů chodí každý pátek do mešity. V naší vesnici není kostel, a proto v neděli chodím se svou rodinou do kostela v blízkém městě. Děkujeme Pánu a chválíme ho za řeku Nil a její jezera. Nil, který přitéká ze střední Afriky, zalévá naše pole, hasí naši žízeň a poskytuje velké množství ryb k jídlu. Je to druhá nejdelší řeka světa, spojuje nás s lidmi jiných zemí a rozličných kultur a jeho tekoucí voda symbolizuje živou vodu, kterou Ježíš nabízí nám všem.

Všichni: Jsme vděční řece, že zavlažuje plodiny, které pěstujeme. Jsme vděční také za víru, která živí a posiluje naše společenství.

Žena 3: Mám jméno Dalia. Jsem moderní egyptská občanka , pracuji v hlavním městě Káhiře

na ministerstvu zemědělství v oddělení rekultivace pouště. Mnoho pouštní půdy je dnes osázeno rostlinami, které hýjí barevnými květy. Jako neprovdaná žena mohu věnovat více času své církvi. Ta patří k jedné z kopticko-ortodoxních obcí v Egyptě. Koptická pravoslavná církev sahá zpět až do prvního století. Ale také zde existuje mnoho jiných křesťanských církví rozmanitých denominací. V samotné Káhiře je přes 200 sborů. Oslavujeme Boha za jednotu v Kristu, za svobodu k vyznávání a za možnost pracovat ve vládě a soukromých sektorech.

Všichni: Radujeme se nejen proto, že pouštní půda rozkvétá živými barvami, ale také z toho, že církev usilují o jednotu v Kristu.

Žena 4: Mé jméno je Howayda. Jsem nadšená, že žiji v tomto úžasném elektronickém věku, věku mobilů, počítačů, skypeování, facebooku. V Egyptě jsou bohatí a chudí a také střední vrstva, ke které patřím já. Jako mnoho jiných mé generace jsem navštěvovala jazykovou školu a mluvím plynně 3 jazyky: arabsky, anglicky a francouzsky. Někteří z nás mluví také ještě dobře německy. Díky těmto dobrým vzdělávacím možnostem jsme mohli my mladí naplánovat na 25. ledna 2011 demonstrace a úspěšně je realizovat. Zahájili jsme v Egyptě revoluční proces, který začal v Tunisku a pokračuje v různých formách v arabském světě. S velkým nadšením my všichni, křesťané a muslimové, jsme se shromáždili na náměstí Tahrír a domáhali se svých práv na svobodu, spravedlnost a rovnost. I když se od té doby mnoho událo, stále si připomínáme Boží slib „Buď požehnán Egypt, můj lid (Iz 19,24-25)“. Spoléháme, že Bůh tento slib splní, až bude jeho čas.

Všichni: Děkujeme ti a chválíme tě, Bože a prosíme, aby mladí lidé-křesťané a muslimové - mohli jednoho dne zažít, jak si mír a spravedlnost razí cestu jako proudy vod v poušti.

Jedna: „Poušť i suchopár se rozveselí,
rozjásá se pustina
a rozkvete kvítím.
Tehdy se rozevřou oči slepých
a otevřou se uši hluchých.
Tehdy kulhavý poskočí jako jelen
a jazyk němého bude plesat.
Na poušti vytrysknou vody
a potoky na pustině.“ (Iz 35,1.5-6)

Píseň

Biblický příběh z Janova evangelia 4,3-42 (*lze číst jedním hlasem nebo naopak spojit několik odstavců, popř. zdramatizovat*)

Jedna:

Ježíš opustil Judsko a vrátil se do Galileje. Musel však projít Samařskem. Na té cestě přišel k samařskému městu jménem Sychar, v blízkosti pole, jež dal Jákob svému synu Josefovi. Tam byla Jákobova studna. Ježíš, unavený cestou, usedl u té studny. Bylo kolem poledne.

Jedna:

Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody.

Jedna:

Ježíš jí řekne : „Dej mi napít“. Jeho učedníci odešli do města, aby nakoupili něco k jídlu.

Jedna:

Samařská žena mu odpoví : „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samařany nestýkají.

Jedna:

Ježíš jí odpověděl : „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“

Jedna:

Žena mu řekla : „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká. Kde tedy vezmeš tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“

Jedna:

Ježíš jí odpověděl : „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“

Jedna:

Ta žena mu řekla : „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“

Jedna:

Ježíš jí řekl : „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!“

Jedna:

Žena mu odpověděla : „Nemám muže.“

Jedna:

Nato jí řekl Ježíš : „Správně jsi odpověděla, že nemáš muže. Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu.”

Jedna:

Žena mu řekla : „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!”

Jedna:

Ježíš jí odpoví : „Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů. Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili. Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v duchu a v pravdě.”

Jedna:

Žena mu řekla : „Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus, Ten až přijde, oznámí nám všecko.”

Jedna:

Ježíš jí řekl: „Já jsem to - ten, který k tobě mluví.”

Jedna:

Ty, Mesiáš?!

Jedna:

Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem :

Jedna:

„Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všecko, co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?”

Jedna:

Vyšli z města a šli k němu blíž. Mnoho Samařanů z toho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila : „Všecko mi řekl, co jsem dělala.” Když k němu ti Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal . Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem víc jich uvěřilo pro jeho slovo. Oné ženě pak říkali : „Teď už věříme ne proto, cos nám ty o něm řekla, sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa.”

Jedna:

Jako mladá egyptská žena jsem překvapena, jak dialog samařské ženy u studny zapůsobil na celou její pospolitost. Já sama jsem viděla stejnou změnu u nás. Ne u studny, ale při našem shromáždění na náměstí Tahrír.

Musím myslet na to, jak Samařanka využila dané příležitosti. Její rozhovor s Ježíšem se stále prohluboval, až už mezi nimi nebyly žádné bariéry. Rozmluva začala s tím, kdo má pravdu a

přešla do dávání a přijímání životodárné vody - vody života. Jsem mladá žena a ráda čtu Bibli, nejen proto, že obsahuje příběhy, blízké mé vlasti, ale protože mě povzbuzuje, abych věřila Božímu slibu. V biblických dobách byla studna místem setkávání. Nesetkávali se tam spolu jen lidé, ale někdy tam bylo možné potkat dokonce Božího posla nebo Boha samotného. U studny v Samařsku se stalo něco neobyčejného: Ježíš vidí ženu a mluví s ní, ona vidí Ježíše a mluví s ním a nazývá ho prorokem, který jí dává živou vodu.

Jedna:

Voda je pro život nezbytná. Studna nebo pramen je zdrojem nezbytným v poušti, nezbytný pro život! Dověděla jsem se, že v hebrejštině slovo „studna“ a „pramen“ a sloveso „vidět“ jsou totožné. Mohu si představit samu sebe u studny, jak se dívám dolů do vody. Voda je jako zrcadlo. Mohu vidět nejen sebe, ale když se podívám blíže, mohu vidět celý svět. Mohu vidět prameny vyvěrající v poušti. Mohu vidět Ježíše, jak tuto živou vodu nabízí. Mohu vidět mládež a ženy, jak ji radostně přijímají a přinášejí do svých společenství. Mohu je vidět, jak tuto živou vodu nabízejí všem, které potkávají. Vidím, jak Bůh naše pouště bezútěšnosti, prázdnoty a zoufalství proměňuje v prameny láskyplné živé vody.

Meditace/kázání

(je také možné vytvořit dvojice nebo trojice a věnovat se např. následujícím otázkám):

Jedna:

Ve které situaci jsem si uvědomil/a, že se na mne Bůh dívá, že mne bere vážně? Prožil/a jsem duchovní vyprahlost(poušť)? Co nebo kdo mi dává živou vodu? Jak můžeme my předávat dar živé vody svým společenstvím?

Jednotlivé modlitby

Vedoucí: Při sbírce myslíme na to, že žijeme ve světě jako sourozenci. Dělíme se o své starosti, stojíme při sobě v modlitbě a pokoušíme se sdílet i materiální dobra.

Sbírka bude použita na podporu staveb studní v Africe, na pomoc lidem z Filipín (stále je potřeba pomoci) a na podporu dialogu mezi křesťankami (koptkami) a muslimkami.

Píseň, během níž probíhá sbírka

Jedna: „Na holých návrších otevřu vodní proudy,
uprostřed plání prameny vod.

Poušť v jezero změním a zemi vyprahlou ve vodní zřídla.“ (Iz 41, 18)

Jedna: „V poušti dám vyrůst cedrům, akáciím, myrtě a olivám,
na pustině vysadím cypřiš, platan i zimostráz spolu,
aby viděli a poznali, přesvědčili se a všichni pochopili,

že toto učinila ruka Hospodinova a že to stvořil Svatý Izraele.“ (Iz 41, 18 – 20)

Přímluvné modlitby

Jedna:

Bože, podle svých slibů, slyš naše modlitby. Prosíme, dej, abychom účinně napomáhali při plnění tvých zaslíbení, zaznamenaných u proroka Izajáše. Kéž si vážíme vody, kterou nám dáváš, a odpovědně jí užíváme. Ať jsme vnímaví k lidem, kteří trpí chudobou nebo následky přírodních katastrof, buď v Egyptě nebo v jiných částech světa. Dej, ať spolu s ostatními jejich nouzi ochotně zmírňujeme.

Všichni: Kyrie eleison (*koptská melodie*)

Jedna:

Prosíme za ženy v Egyptě i jinde ve světě. Ty víš, že ženy patří obyčejně k prvním, na které dopadnou důsledky hospodářských krizí. Dej, ať hledáme cesty, jak jim pomoci v jejich hmotné i duchovní nouzi.

Všichni: Kyrie eleison (*koptská melodie*)

Jedna:

Modleme se zvláště za vdovy, kdekoliv žijí bez lásky a péče a jsou zkracovány ve svých právech. Učiň nás citlivými k jejich potřebám, aby nebyly nuceny žebrať nebo se prodávat.

Všichni: Kyrie eleison (*koptská melodie*)

Jedna: Prosíme, ať vzrůstá zájem o vzdělávání, zvláště vzdělávání dívek. Dej, abychom schopnosti, kterými jsi nás obdaroval, využili k tomu, aby lidé mohli přejímat odpovědnost ve společnosti.

Všichni: Kyrie eleison (*koptská melodie*)

Jedna:

Dobrý Bože, dávej nám ducha obětavé lásky, odpuštění a velkorysosti. Osvobozuj nás od sobectví, aby tvá živá voda mohla skrze nás proudit do světa.

Všichni: Prosíme tě, vyslyš nás, pro Ježíše Krista našeho Spasitele. Amen.

Jedna: „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemýšlejte.

Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom?

Já povedu pouštní cestu, pustou krajinou řeky. (Iz 43,18-19)“

Jedna: „Toto praví Hospodin: Vyleji vody na žíznivou zemi a proudy na suchou zemi.

Vyleji svého Ducha na tvé potomstvo

a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou“. (Iz 44, 3)

Modlitba Páně

Požehnání

Vedoucí: „Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. (Iz 58,11)“

Píseň

POHLEDNICE/EGYPT

Umělkyně-malířka Souad Abdelrasoul píše o svém díle:

Bůh je cílem. Cesty k němu jsou různé. To je to, čemu věřím, to je mé krédo. Jako arabská muslimka se cítím poctěna, že mohu svým obrazem přispět k něčemu velkolepému, čemu věřím.

Souad Abdelrasoul se narodila v roce 1974 v Káhiře. V r. 1998 ukončila umělecké studium a v r. 2012 promovala z dějin umění. Její umělecká práce se projevuje v kresbě, malování, sochařství a grafice. Její díla jsou od r. 1998 vystavována, převážně v Egyptě. Ilustruje dětské knížky a pořádá umělecké kurzy pro děti v Egyptě i v jiných zemích. Říká, že ženy jsou jejími „ikonami“. „Nezajímá mne tolik jejich krása jako jejich tajemno, jejich tichá přání a naděje. Má díla jsou výsledkem mé reflexe tajemna, hloubky a spojení žen s prvky života, jako je země, kovy, rostliny... Bílé plátno cítím jako daleký prostor, prodýchám ho a vytvářím své postavy ne jak já chci, ale jak se projevují ve světě.“ Autorka je vdaná a žije a pracuje v Káhiře.

O svém obrazu píše:

Egypt jsem odedávna viděla jako velký lotosový květ, který se rozprostírá od jihu k severu a je obklopený zlatožlutou barvou. To není fantazie, to je realita. Egypt je květ, opěvovaný lidmi starého Egypta, který z něho pil svou duší. Herodot říká ve svém díle o pozeňnaném Egyptě, daru Nilu. Staří Egyptané byli naplněni posvátnou bázňí před touto řekou, byla jim svatá. Umělci se jím nechávali okouzlit a znázorňovali Nil jako boha nebo bohyni, často s korunou z lotosu. V jednom faraonském eposu z 19. století před Kristem se říká:

„Buď tobě vzdán dík, Nile! Tryskáš z hloubky země, abys sytil Egypt a zavlažoval jeho pole. Byl jsi stvořen bohem Ra, abys sytil zvířata a dobytek, abys zásoboval vzdálená místa vodou a tišil žízeň. Milovaný bohem země Gebem, opečovávaný Ptahem, bohem stvoření - bez něho by nebylo zemědělství, nebyla by sklizeň pšenice a ječmene, aby se naplnily sýpky. V chrámech se plnost žně slavnostně bude chválit. Kdyby stav vod řeky byl nízký, kdyby vln Nilu bylo poskrovnu, bylo by zemi a lidem, kteří na ní bydlí, ouvej. Život usychá a všichni křičí tak dlouho, dokud nevystoupí záplavy a přinesou radost všude a daleko, aby se všichni mohli smát.“

Takový je Nil - ne jen vodní tok, ale ŽIVOT.

